

PIELŪGSME PSALMOS

SABATA PĒCPUSDIENAI

NEDĒĻAS PĒTĪJUMIEM:

Ps. 20:3; Ps. 49; Ps. 54:6; Ps. 73; Ps. 78:1-8; 90:1, 2; 100:1-5; 141:2.

ATMIŅAS PANTS:

„Cik mīlīgas ir Tavas māju vietas, ak, Kungs Cebaot! Mana dvēsele ilgojas un tvīkst pēc Tā Kunga pagalmiem, mana sirds un mana miesa skaļi gavilē preti dzīvajam Dievam.” Ps. 84:2, 3

Ebreju vārds, ko tulko kā „psalmi”, atvasināts no vārda saknes ar nozīmi „dziedāt instrumentālā pavadījumā”. Psalmi bija dziesmas, kas bija smalki izstrādāta daļa no Israēla dievkalpošanas. Lai gan mums ir vārdi (paši psalmi), pati mūzika nav saglabājusies. Cik fascinējoši būtu dzirdēt šīs dziesmas oriģinālvalodā un ar to mūziku, kādā tās sākotnēji tika dziedātas.

Paši psalmi ir piesātināti un dziļi, tie skar plašu tēmu un emociju loku, runājot gan par kopīgo Israēla vēsturi, gan par dziesminieka visintīmākajām un personīgākajām sūpēm. Tāpēc tie uzrunā arī mūs, jo, lai gan kā draudze mēs esam daļa no garas vēstures, kas sniedzas līdz pat Israēlam, mēs esam arī individualitātes ar savām personīgajām sūpēm. Šaubos, ka kāds no mums jebkad nebūtu piedzīvojis tādas pašas ciešanas, kādas izteiktas psalmos. Tajā pašā laikā ir svarīgi satvert cerību, kas tajos ir izteikta.

Sonedēļ mēs aplūkosim Psalmu grāmatu un dažas tēmas, kas tajā atrodamas, un kā šīs tēmas saistās ar pielūgsmes jautājumu, kā arī ko šīs tēmas nozīmē mums šodien.

Lūdzu, iepazīsties ar šīs nedēļas tēmu, lai sagatavotos Bībeles studijām 13. augustā.

PIELŪDZIET KUNGU, SAVU RADĪTĀJU

Slavas psalmi apraksta, kas ir Dievs un kāpēc Viņš ir pielūgsmes vērts. Tie paludina Viņa lielumu un aicina pielūdzējus priecīgā pielūgsmē Viņu pagodināt.

Kas šajos dažos slavas psalmos ir kopīgs? Ps. 90:1, 2; 95:1-6; 100:1-5. _____

_____

_____

_____

Ps. 19 ir vēl viena slavas dziesma Dievam Radītājam. Kāda ir tās svarīgā vēsts, un kāpēc tā ir īpaši būtiska mums šajos laikos, kad daudzi pauž uzskatu, ka mēs eksistējam tikai dabīgu un nekontrolējamu spēku rezultātā, kas mūs radījuši nejaušības dēļ? _____

_____

_____

Ievēro, kā dziesminieks pēkšņi pāriet no Dieva godības apdziedāšanas, kas atklājas Debesīs, pie Viņa atklātā vārda. Šī negaidītā tēmas maiņa ir ar nolūku. Izlasi Jāņa 1:1-3; Kol. 1:16, 17; Ebr. 1:1-3. Kādu lielu patiesību dziesminieks uzsver? _____

_____

_____

Tas pats Dievs, kas izsauca esamībā pasauli, deva arī morālos, fiziskos un sociālos likumus, lai tie valdītu cilvēces ģimenē. Vecās Derības Raksti skaidri atklāj Dievu gan kā pasaules Radītāju, gan kā rakstītā likuma Devēju. Jaunās Derības autori redz Jēzu Kristu kā Radītāju un likuma Devēju, gan arī kā Vārdu, kas tapa miesa un mājāja Savu radījumu vidū, lai atklātu tiem Tēvu un mirtu viņu vietā. Tāpēc tikai Viņš ir pielūgsmes un godināšanas cienīgs.

Tāpēc mēs redzam Psalmos vienu no pielūgsmes pamatprincipiem, kas atklājas arī pirmā eņģeļa vēstī (Atkl. 14:7). Mēs pielūdzam Kungu, jo Viņš ir mūsu Radītājs. Viņa kā Radītāja loma ir tieši saistīta ar Viņa Pestītāja lomu (Atkl. 14:6). Radītājs un Pestītājs – ja šie nav pietiekami iemesli, lai Viņu slavētu un pielūgtu, kas tad?

Kā tu vari labāk iepazīt Kungu Viņa radītajos darbos? _____

_____

_____

TIESA NO VIŅA SVĒTNĪCAS

Lai gan daudzi psalmi ir rakstīti publiskai pielūgsmei, daudzi no tiem ir arī lūgšanas personīgā bēdu un ciešanu laikā. Šis sāpju dziesmas parasti satur problēmas aprakstu, cietēja lūgumu pēc palīdzības un apliecinājumu tam, ka autors uzticas Dievam, kā arī minēti šīs uzticības iemesli.

Ps. 73 lūdzējs ir dusmīgs, ka ļaunajam labi klājas, kamēr pašam jācieš netaisnība.

Izlasi dziesminieka sūdzību Ps. 73. Kas notika, kāpēc viņa attieksme pret problēmu mainījās? Kādu vēsti no tā varam sev paņemt mēs, Septītās dienas adventisti, kas izprotam Kristus kalpošanu Debesu svētnīcā un patiesības par Dievu un glābšanas plānu, ko šī kalpošana atklāj? Skat. Dan. 7:9, 10, 13, 14, 25, 26. _____

_____

_____

Tiesa Psalmu grāmatā, tāpat kā visā Bībelē, ir abpusēji griezīgs zobens: pelnīts sods bezdievīgajiem un aizsardzība apspiestajiem un pazemīgajiem (Ps. 7:9, 10; 9:7-12; 75:2; 94:1-3, 20-22; 98:9). Ps. 68:24 bezdievīgie ir attēloti kā tādi, kas redzējuši Dievu ieejam svētnīcā ar svētku gājieni. Dieva tronis, kas aino taisnību un žēlastību, tiek simbolizēts ar derības šķirstu svētnīcas Vissvētākajā vietā. Tādējādi svētnīca, pielūgsmes vieta, kļūst par patvērumu tiem, kam bēdas.

Tiesas tēma atbalsojas arī pirmā eņģeļa vēstī: „Viņš sauca stiprā balsī: “Bīstieties Dieva un dodiet Viņam godu, jo ir atnākusi Viņa tiesas stunda...”” (Atkl. 14:7). Viena no patiesībām par Dievu, kas padara Viņu mūsu pielūgsmes vērtu, ir tas, ka mēs patiešām varam uzticēties, ka pēcgalā ne tikai būs tiesa, bet ka šī tiesa būs taisnīga un ka tā nelīdzināsies apšaubāmajiem un nepilnīgajiem spriedumiem cilvēku tiesas zālēs. Sākot ar Ābela nāvi, kura asinis brēc no zemes (1. Moz. 4:10), līdz pat mūsdienām un līdz pēdējai kritušās cilvēces vēstures dienai, noziegumi, negodīgums un šīs pasaules netaisnība patiešām brēc pēc taisnības. Labā vēsts ir tā, ka mēs varam uzticēties, ka Dievs Savā laikā un veidā visas lietas nokārtos, lai arī cik grūti mums to šobrīd ir ieraudzīt un saprast (skat. 1. Kor. 4:5).

Vai tu esi redzējis/-usi netaisnību? Vai tu esi bijis/-usi netaisnības upuris? Kā tu vari iemācīties uzticēties Dievam, uzticēties galīgas un taisnīgas tiesas apsoliņumam, kā tik ļoti trūkst mūsdienu pasaulē? _____

_____

_____

„LĪDZĪGS KUSTONIM, KAM DARA GALU”

Kā mēs vakar redzējām un kā mēs visi tik labi zinām, šajā pasaulē valda daudz negodīguma un netaisnības. Relatīvi mazs cilvēku procents dzīvo luksusa apstākļos, salīdzinājumā ar milzu pūli, kas tik tikko spēj saglabāt eksistenci. Bezdzibenis starp bagātajiem un nabagajiem, šķiet, pastāvīgi palielinās. Bet stāvokli vēl ļaunāku padara tas, ka bagātie bieži kļūst bagātāki, ekspluatējot nabagos. Visā Bibelē Kungs ir brīdinājis no šādas ekspluatēšanas un netaisnības. Tiem, kas ir vainīgi pie tās un to nenozēlo un nepārtrauc, nāksies atbildēt tiesas dienā.

Izlasi Ps. 49. Kā tas saistās ar to, ko lasījām vakar? Kāda ir šī psalma pamatvēsts? Kur mēs šeit varam atrast evaņģēliju? Kāda galīgā un noslēdzošā cerība šeit ir atklāta? _____

_____

_____

_____

_____

Ir viegli aizrauties ar pasaules lietām, īpaši ja pieder daudzās no tām. Tomēr, kā psalmā sacīts un kā mums visiem no šā brīža vajadzētu zināt, šīs pasaules lietas ir tik pārejošas, tik laicīgas, tik viegli zūdošas. Vienā naktī viss, ko esi nopelnījis, viss, par ko esi cīnījies, viss, kas tev ir svarīgs, var tikt tev atņemts, zudis, iznīcināts. Mēs visi dzīvojam uz kraujas malas, vismaz šajā dzīvē. Par laimi, kā šis psalms parāda un kā apliecina liela daļa pārējās Bībeles, šī dzīve nav viss, kas ir.

Pievērs uzmanību 7.-9. pantam šajā psalmā. Par ko tas runā? Kā tas mums parāda, ka mēs visi, bagātie un nabagie, glābšanas jautājumā esam pilnīgi atkarīgi no Kristus? _____

_____

_____

Vai tu esi kādreiz bijis/-usi greisirdīgs/-a uz kādu, kam ir vairāk kaut kā nekā tev? Ja jā, kāpēc ir tik svarīgi nodot šīs izjūtas Kungam? Kā šīs jūtas traucē tavai garīgajai dzīvei, tavām attiecībām ar Dievu un ticībai vispār? Kā koncentrēšanās uz Jēzu, uz krustu un glābšanu var palīdzēt atbrīvoties no skaudības tirānijas? _____

_____

_____

PIELŪGSME UN SVĒTNĪCA

„Mana lūgšana lai nāk Tavā priekšā kā kvēpināmais upuris, mana roku pacelšana kā vakara upuris!” (Ps. 141:2) Kādi simboli šeit izmantoti? Uz ko tie norāda? _____

Visa Vecās Derības svētnīcas kalpošana ir vērsta uz upuriem. Lai gan dvēseļu ienaidnieks to bija ļoti samaitājis, pat līdz tādai pakāpei, ka cilvēki upurēja paši savus bērnus, lai (kā viņi ticēja) nomierinātu dusmīgu dievu (vai dievus), upuru sistēmai patiešām vajadzēja norādīt uz Jēzus nāvi visas cilvēces labā. Tai vajadzēja parādīt, cik tukši glābšanā ir mūsu pašu darbi, tai vajadzēja parādīt, ka grēka cena ir nevainīga upura dzīvība. Tai vajadzēja parādīt, ka Kungam ir plāns, kā grēciniekam var tikt piedots, kā viņš var tikt šķīstīts un pieņemts Kunga žēlastībā.

Tāpēc nav pārsteigums, ka daudzi psalmi, kas bija svarīga daļa Israēla dievkalpošanas sistēmā, lieto simbolus un paraugus no svētnīcas kalpošanas. Skat. Ps. 20:3, 43:4, 51:19, 54:6, 118:27, 134:2, 141:2.

Domās pakavējies pie svētnīcas kalpošanas: dzīvnieku upuriem, priesteru kalpošanas, pagalma iekārtojuma un Svētās un Vissvētākās vietas. Kādas dārgas patiesības mēs varam iegūt no šīs laicīgās sistēmas, kas norāda uz Jēzus darbu mūsu labā? Kāpēc šīm patiesībām vajadzētu būt tik svarīgām mūsu Kunga pielūgsmē?

Izlasi Ps. 40:6-8 un Ebr. 10:1-13. Kā Pāvils sasaista Ps. 40:8 ar upuru sistēmu?

Autors ir vēlējis pateikt, ka mums ir nodrošināta glābšana nevis caur dzīvnieku nāvi, bet gan caur Kristu. Visa zemes svētnīcas sistēma bija tikai norāde uz to, ko Jēzus darīs visas cilvēces labā. Viņš teica saviem klausītājiem (visticamāk, tie bija jūdi, kas ticēja Jēzum), ka viņiem vajadzētu skatīties pāri zemes sistēmai, pievērst uzmanību Jēzum un pielūdzot Viņu. Citiem vārdiem, lai gan visa svētnīcas kalpošana norādīja uz Kristu, viņiem kā ticīgajiem ir jānovēršas no simboliem un jāpievēršas realitātei – Jēzum un Viņa kalpošanai viņu labā Debesu svētnīcā pēc Viņa grēkus salīdzinošās nāves.

Kā mēs varam būt droši, ka nepadarām pielūgsmi un visu, kas ar to saistīts, par pašmērķi? Kā mēs varam pārliecināties, ka visi mūsu kalpošanas aspekti norāda uz Jēzu un Viņa darbu mūsu labā? _____

KĀ TIK MĒS NEAIZMIRSTAM!

Trīs gari psalmi, 78., 105. un 106., ir lieliskas dziesmas, kas tika dziedātas vai skaitītas, lai atgādinātu Israēlam par Dieva vadību pagātnē.

Izlasi Ps. 78:1-8. Kāpēc, saskaņā ar šo tekstu, Dievs grib, lai cilvēki atceras savu vēsturi? Izlasi arī 5. Moz. 6:6-9, 1. Kor. 10:11. Kā mēs varam izmantot šo pašu principu – savā kontekstā un pieredzē, kas tik ļoti atšķiras no viņu dzīves? _____

_____

_____

Viens no veidiem, kā Dievs sevi atklāj, ir caur vēsturi. Tomēr katrai paaudzei, balstoties uz šo vēsturi, Viņš ir jāpiedzīvo no jauna. Šī iemesla dēļ ne tikai mūzika, bet arī Dieva Vārda pasludināšana dievkalpojumā ir vitāli svarīga gan vecākajai, gan jaunajai paaudzei, lai visi zinātu par Viņa vadību pagātnē. Ps. 78 ir brīdinājums, ka vēsturei pašai par sevi nav jāatkārtojas, bet tajā pašā laikā tas ir sirsnīgs atgādinājums par Dieva žēlsirdīgo apiešanos ar Saviem ietiepīgajiem ļaudīm. Šķiet, ka kategoriskais apsoliņš satur steigu un neatliekamību: „To mēs stāstīsim viņu pēcnācējiem: Tā Kunga slavenos darbus un Viņa spēku.” (4. p.) Ps. 105:2 aicina mūs: „Dziediet Viņam!” un „stāstiet par visiem Viņa brīnumu darbiem!”

Visgarākais dzejolis Psalmu grāmatā – 119. psalms – satur bieži atkārtotu piedziedājumu: „Māci man Tavus likumus!” Tas norāda uz Rakstu nozīmi dievbijīgas un taisnas dzīves mācīšanā. Pāvils atbalso šo domu, pamācot jauno sludinātāju Timoteju: „Visi šie raksti ir Dieva iedvesti un ir noderīgi mācībai, vainas pierādīšanai, labošanai, audzināšanai taisnībā.” (2. Tim. 3:16)

Pāvils uzdod Timotejam pasludināt Dieva vārdus (2. Tim. 4:2). Nesludināt Vārdu dievkalpojumā nozīmē atšķaidīt evaņģēlija spēku, kam jāaizsniedz sirdis, jāmaina dzīves un jābagātina ticīgo pieredze.

Cik bieži tu esi piedzīvojis/-usi, ka Kungs paveic kaut ko brīnišķīgu un apbrīnojamu tavā dzīvē, bet tu to ātri aizmirsti un, pienākot jaunai krīzei, parādi bailes un ticības trūkumu? Kā tu vari iemācīties gan dievkalpojumā, gan personīgā svētbrīdī paturēt svaigu savā prātā Dieva vadību tavā dzīvē? Kāpēc to ir tik svarīgi darīt?

_____

_____

_____

TĀLĀKIEM PĒTĪJUMIEM:

Izlasi E. Vaitas grāmatā „Sentēvi un pravieši” nodaļu „Radišana”, 44. – 51. lpp. grāmatā „Audzināšana” nodaļu „Dzeja un dziesmas”, 159. – 168. lpp. grāmatā „Liecības draudzei”, 8. sēj. nodaļu „Piedošana”, 107. – 115. lpp.

„Psalmiem Bībelē ir unikāla loma. (..) [Psalmi] darbojas Rakstos kā Israēla reliģijas sirdspuksti. Šajā grāmatā derības ļaudis atrod sev kāpnes uz Debesīm. Tās sniedzas no viszemākajiem cilvēces agonijas dziļumiem un ciešanām līdz pat augstākajam priekam sadraudzībā ar Dievu. Izmisuma vaimanas un raudas no maina pateicības un slavas dziesmas. (..) Ši dzīvā mijiedarbība starp cilvēku un Dievu varbūt ir dziļākais iemesls, kāpēc Psalmi ebreju Bībelē ir visos laikmetos uzskatīti par nenovērtējamu dārgumu visiem, kas meklē Dievu.” Vēl vairāk, “tie ir paša Dieva sirds atklāsmē. (..) Tie ir kā inspirēti paraugi, kā Dievs vēlas, lai mēs visi ticībā atbildētu uz Viņa patieso atklāšanos un Viņa darbiem Mozus grāmatās.” Hans K. LaRondelle, „Atbrīvošana Psalmos” („Deliverance in the Psalms”, Berrien Springs, Mich.: First Impressions, 1983), 3., 4. lpp.

JAUTĀJUMI PĀRRUNĀM:

1. Viena lieta ir uzticēties Dieva galīgajai tiesai laiku beigās – mums ir jāuzticas šim apsolījumam un cerībai. Vai tas vienlaikus nozīmē, ka mums nevajadzētu pūlēties, lai panāktu taisnību un tiesu tagad, jo mēs zinām, ka pēcgalā to darīs Dievs? Kā iegūt pareizo līdzsvaru starp taisnības meklēšanu tagad un atziņu, ka kādu dienu tā nāks tik un tā?

2. Pārrunāriet vairāk jautājumu par pielūgsmi un pielūgsmes veidiem draudzē, kuru lasījām trešdienas materiāla noslēgumā. Kā tādas dievkalpojuma sastāvdaļas kā mūzika, sludināšana, liturģija utt. var kļūt par pašmērķi, nevis līdzekli, kam būtu jānorāda uz Kungu? Cik viegli mēs varam noturēt simbolu par pašu realitāti, kas stāv aiz simbola! Kā mēs varam pasargāt sevi no šīm briesmām savos dievkalpojumos?

3. Kā tavas draudzes dievkalpojums var tikt uzlabots, lai būtu drošība, ka Kristus tiek paaugstināts visos pielūgsmes aspektos?

4. Kuri psalmi tev ir vismīļākie? Kas tev tajos patīk, un ko tie tev atklāj par Dievu?

5. Ja tava draudze nedzied nevienu psalmu, tad palūdz kādam mūziķim uzrakstīt mūziku kādam psalmam, ko varētu dziedāt kopā dievkalpojumā!